

Setembre cultural | | Actualitzat el 23/01/2024 a les 20:21

Paraula, música, dansa

Crònica de Roser Iborra de la representació de l'espectacle 'Pa d'arrels en dansa', fet a partir de textos de la pròpia autora de l'article | «D'aquesta interrelació dels sentits se'n diu sinestèsia, però jo en dic meravella. És un viatge inoblidable per les emocions, per la reflexió, per la joia i el dolor de viure»

Un moment de la representació de 'Pa d'arrels amb dansa', dissabte a Andorra | Tony Lara | Comú d'Andorra la Vella

Potser no queda bonic que ho digui jo, perquè els textos són meus, però l'espectacle *Pa d'arrels en dansa*, que es va estrenar a Andorra la Vella el passat 20 de gener de 2024 em va semblar brillant i emotiu.

Amb una música que beu de la tradició, el duet de folk Aixopluc (els bagencs Queralt Valls Brunat i Joel Díaz Vilà) van conduir un camí inèdit de paraules, música i dansa al llarg de set escenes. El primer disc d'Aixopluc va ser *Gotes*, el 2020, i després d'actuar en nombrosos escenaris de Catalunya, l'any 2023 enregistren *Pa d'arrels*, disc que inclou deu temes de composició pròpia amb una sonoritat més festiva i oberta que incorpora un toc electrònic.

Més de vint dansaires de l'Esbart Dansaire d'Andorra la Vella van fer una simbiosi perfecta amb els versos i la música. Hi van aportar l'emoció del moviment, l'alegria dels cossos i dels colors canviant. No són pas novells. Al llarg de la seva història, han viatjat per tot Europa i més enllà: també Turquia, Corea de Sud i Mèxic.

D'aquesta interrelació dels sentits se'n diu sinestèsia, però jo en dic meravella. És un viatge inoblidable per les emocions, per la reflexió, per la joia i el dolor de viure.

Amb un escenari minimalista, auster, passàvem de la paraula nua a la música i la dansa, i ho vam viure com un tot que, de mica en mica, ens anava fent un foradet al cor.

Si he de triar una escena que em va colpir especialment, és la que gira al voltant de *Rosa de carn*, un text que parla del miracle d'un naixement. Sentir la música que sortia del fons del ventre i veure els dansaires convertits en una flor (mans fetes pètals) que es desclou i dona vida va ser realment inoblidable.

L'espectacle viatjarà a Manresa el mes de setembre. I des d'aquí voldria demanar que no passin de llarg per Osona. Crec que els hem d'acollir, amb la certesa que no ens deixaran indiferents.